

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลและอภิปราย ดังต่อไปนี้

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 กับเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของความสามารถในการรู้คำศัพท์ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553

ผู้วิจัยได้ตั้งปัญหาของการวิจัย ไว้ดังต่อไปนี้ คือ

1. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับที่สูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความแตกต่างกันหรือไม่
3. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย มีดังนี้

1. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกัน

3. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยการ สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 ที่ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 80 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ฉบับคือ ฉบับที่หนึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก มี 30 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ และฉบับที่สอง เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก มี 30 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ

ขั้นตอนการหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้หาค่าความเที่ยงตรงโดยให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาให้ข้อเสนอแนะ และแก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 20 คน สาขาวิชาพาณิชยการ สาขางานการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 ที่ได้ผ่านการเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การหาใจความหลัก รายละเอียด และการระบุคำอ้างถึงของเรื่อง เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหา โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการรู้คำศัพท์ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้ง 2 ฉบับเท่ากับ 0.80 และ 0.82 ตามลำดับ

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าคะแนนสูงสุด และค่าคะแนนต่ำสุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ใช้ค่าสถิติ One Sample t-Test

3. การวิเคราะห์ความแตกต่างของความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้ค่าสถิติ t-Test (Dependent Between Samples)

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้ค่าสถิติในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 ทำแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ได้คะแนนเฉลี่ย 13.94 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด คือ 23 คะแนน และคะแนนต่ำสุด คือ 4 คะแนน และนักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้คะแนนเฉลี่ย 15.75 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด คือ 27 คะแนน และคะแนนต่ำสุด คือ 6 คะแนน

นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อหาใจความหลักได้คะแนนเฉลี่ย 3.31 คะแนน การอ่านเพื่อหารายละเอียดได้คะแนนเฉลี่ย 9.06 คะแนน และการอ่านเพื่อระบุคำอ้างอิงของเรื่องได้คะแนนเฉลี่ย 3.38 คะแนน และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อหาใจความหลักมากที่สุด รองลงมา คือ การอ่านเพื่อหารายละเอียด และการอ่านเพื่อระบุคำอ้างอิงของเรื่อง ตามลำดับ

นักเรียนที่ทำแบบทดสอบความสามารถในการรู้คำศัพท์ส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ 11-15 คะแนน และทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ 16-20 คะแนน

2. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยการ สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรู้คำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นในการอภิปรายผล ดังนี้

1. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยการ สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้นั้น เป็นเพราะนักเรียนสามารถหาความหมายของคำศัพท์โดยพิจารณาจากคำหรือประโยคแวดล้อมที่เป็นเครื่องช่วยให้รู้ความหมายของคำศัพท์หรือเป็นการเดาโดยใช้บริบทจึงทำให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของแลงแกน (Langan, 2002, p. 341) กล่าวว่า การไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ทำให้ผู้อ่านต้องหยุดอ่านเพื่อหาความหมายจากพจนานุกรม ซึ่งบ่อยครั้งที่สามารถหาความหมายของคำศัพท์โดยพิจารณาจากบริบท (Context) คือ คำหรือประโยคแวดล้อมจะเป็นเครื่องช่วย (Clues) ให้รู้ความหมายของคำศัพท์ ซึ่งการเดาโดยใช้บริบท (Context Clues) เป็นวิธีเพิ่มพูนคำศัพท์ที่ดีเยี่ยม จากคำที่ไม่คุ้นเคยจะกลับกลายมาเป็นคำที่คุ้นเคย ที่สอดคล้องกับแนวความคิดของแฮร์ริส และสมิธ (Harris & Smith, 1980, pp. 226-227) กล่าวว่า การเข้าใจความหมายที่ถูกต้องของคำศัพท์นั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอ่าน และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของฮาร์มอน (Harmon, 1998, pp. 518-529) กล่าวว่า คำศัพท์เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อความสามารถ และกระบวนการอ่านเป็นอย่างมาก

2. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยการ สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการรู้

คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่เท่ากันจึงทำให้ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของลอเฟอร์ (Laufer, 1991, pp. 126-132) ได้ศึกษาปริมาณคำศัพท์ที่จำเป็นในการอ่านภาษาที่สองอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยได้นำคะแนนระดับความสามารถทางคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบของนักเรียนแต่ละระดับมาเปรียบเทียบกัน พบว่า ผู้เรียนภาษาที่สองควรมีระดับคำศัพท์ทางการศึกษาในระดับต่ำที่สุดที่จะสามารถอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจ คือระดับ 3,000 คำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของเฮย์เนสและเบเกอร์ (Haynes & Baker, 1993, pp. 130-152) กล่าวว่า ปัญหาที่สำคัญที่ผู้อ่านภาษาที่สองไม่ประสบความสำเร็จในการอ่าน ไม่ใช่เพราะผู้อ่านไม่มีกลวิธีในการอ่านที่ดี แต่เนื่องจากผู้อ่านมีคำศัพท์ในปริมาณที่ไม่เพียงพอในการอ่านบทอ่านนั้น และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของแวน ไชออค (Van, 1963, p. 89) กล่าวว่า คำศัพท์มีประโยชน์ที่สุดในการเรียนภาษาต่างประเทศ และมีความจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องรู้คำศัพท์ให้ได้จำนวนมาก

3. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยการ สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของโคดะ (Koda, 1996, pp. 450-460) กล่าวว่า การรู้คำศัพท์นับเป็นสิ่งที่สำคัญในกระบวนการอ่านภาษาที่สองเป็นอย่างมาก เนื่องจากในเนื้อเรื่องที่อ่านประกอบไปด้วยคำศัพท์จำนวนมาก ถ้าผู้อ่านมีความสามารถในการรู้คำศัพท์เป็นอย่างดี จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างเข้าใจ รวดเร็ว และสอดคล้องกับแนวความคิดของแฮนคอกค์ (Hancock, 1995, pp. 17-20) กล่าวว่า คำศัพท์มีบทบาทสำคัญในการอ่านผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จมักเป็นผู้ที่รู้คำศัพท์มาก และเนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 0.80$) มีค่ามากกว่า 0 จะมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r \geq 0.80$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวาริณี ศรีสมพงษ์ (2517) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าความเข้าใจคำศัพท์และความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กันสูงมาก คือ มีค่าสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของโคดี้ (Coady, 1979, pp. 9-11) ได้ศึกษาและทำการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนมีความสามารถทางคำศัพท์เพิ่มขึ้น จะทำให้ความสามารถในการอ่านเพิ่มมากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรส่งเสริมความรู้ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

1.2 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรศึกษาเทคโนโลยีและกิจกรรมในการเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับระดับการศึกษาของผู้เรียน เพราะนักเรียนจะสามารถจดจำคำศัพท์นั้นได้เร็วขึ้นทำให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ได้มากยิ่งขึ้น

1.3 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรเลือกเนื้อหาหรือสอบถามจากนักเรียนถึงเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจ และนำเนื้อหานั้นมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยโดยศึกษาตัวแปรอื่น เช่น ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการพูด ความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษกับตัวแปรอื่น ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร และควรมีการวิจัยในระดับอื่นด้วย เช่น ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น และควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาการรู้คำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต